Redacția și Administrația:
Strada Nicolae Jiga No. 22
Oradea

Director:
CONST. I. ȘTEFANESCU
Șef-redactor:
TEOFIL DIAMANDI

Dlui Dr. Lazăr Nichi, directorul Palatului Cultural
Arad

Românul

„Dreptatea" protestează împotriva acuzării ce se aduce guvernului că voiește să introducă cenzura...

Pe dealtă parte, agenții forței publice confiscă permanent „Cronica politică și parlamentară", la fel: ziarul „Cuvântul" din 4 Ianuarie (ediția de provincie și Capitală) și din 5 Ianuarie (ediția de provincie), iar, ediția de Capitală, tot de Duminecă, n'a putut apărea până nu i s'au scos articolele, cari nu conveneau guvernului și n'a fost stricat zațul de către polițiști.

Cu alte cuvinte, de formă... nu este introdusă cenzura, dar, de fapt... e practicată cu multă intensitate, clandestin!...

Țara și guvernarea

Luptele interne, cu caracter de expansiune a meritelor, a elaborat în toate țările, afirmarea voinții în conducerea comună a Statului.

Statul era expresiunea fidelă a țării, colaborând la echilibrarea tendințelor dintre clasele sociale, prin disciplină și armonie.

Voința sa era voința poporului, aplicată în ameliorarea exhibițiunilor abuzive, în reprimarea răului și amortizarea dorințelor anarhice.

El nu era un simplu acoperiș, adăpostitor al subterfugiilor incapabili, bun să oploșească elemente a căror valoare consta doar în expresia cinică a gestului și vorbei, sau într'a unui arbore genealogic, cu ramificațiuni în trecut, cuprinzând elemente de valoare atunci, iar nu azi!

In istoria socială a altor popoare, avem exemple reale, de colaborare a întregei națiuni la conducerea Statului, manifestată printr'un permanent control sau o rezistență tenace față de anumite forțe, ce tindeau să facă din viața țării, un câmp de experințe, rentabile pentru guvernanți, lamentabile pentru cetățeni.

Viața politică acolo, nu era un domeniu bun de exploatat, ci un câmp primejdios de luptă, expunând pe combatanți la riscul înfrângerii eterne.

Meritele, se afirmau prin constanța programelor elaborate, perspicacitatea supusă la lungi experințe, și mai presus de toate, a acelei forțe morale, plină de avânt și abnegație.

Conducătorii, ajunși în forul public, căutau să nu desmintă încrederea pusă în ei, nici să-și scalde persoana în mocirla renegării și-a incapacității.

Și la noi odinioară, viața politică a avut ca blazon: binele pentru toți cei ce-au contribuit la clădirea Statului, prin fapte meritorii și o indiscutabilă capacitate.

De câțiva ani încoace, asistăm la un interesant joc al politicei, remarcat printr'o curioasă atitudine, a Don Quijoților electorali, cari odată învestiți cu puterea guvernării, încep a se deda la experințe pe spinarea țării.

Ca dintr'o baghetă magică, a unui scamator nostim, ne-am văzut în fața a o seamă de oameni, îmbrăcați în haina puterii, călcând marțial și preocupați de efectul produs de persoana lor; sau răsturnați leneși în limuzine cochete, cumpărate cu banul săracului, își plimbă persoanele simandicoase, în văzul mulțimii, sfidând mizeria golanilor cu fața crispată, crezându-se oameni de stat, cu vederi largi și inimitabile.

Ca merite, n'au avut, decât o seamă de rude fictive și o vorbă înșelătoare ca sunetul apei turburată de furtună. Munca și talentele, nu le au cunoscut decât din vocabularul vre unui dicționar arhaic.

Și acești indivizi, produși ai lupanarelor obscure, cu o origină dubioasă, înzestrați cu cinismul cras al celor ce n'au nimic sfânt, sfidează și insultă credulitatea unei generații întregi, pe spinarea cărora se dedau la experințe, fără nici un risc.

Își pot permite orice fantezie, fără cea mai mică teamă că vor fi trași la răspundere odată, în pretoriul țării.

Abuzul pot să-l practice, fără a risca; fiindcă educația cetățenească, le-a dat credința că pot să-și exercite în pace erice, căci reacțiunea nu se va reduce decât la o campanie a presei, pe care o consideră de câine ce latră, iar ei caravană majestoasă, încărcată cu povara prețioasă, își văd de drum și afaceri.

Altădată nu exista politician de meserie, ci om politic, peste care natura își aruncase: prevederea, personalitatea integrală, și superioritatea geniului.

Pe tribuna țării stăteau atunci elementele, consacrate prin fapte. Un Kogălniceanu, un Bolintineanu, Rosetti, Negri, oratorul de rasă și cinste recunoscută de toți: Calargiu, și încă mulți făuritori ai patriei de azi, cari n'aveau în față decât doar interesele binelui public.

Nu-și făcuseră, nici palate, nici echicule luxoase. Își duceau în modestie viața, ca adevărați oameni de valoare. Respectul pentru altul era dus la paroxism. Și văduva și orfanul găseau adăpost și ușurare a necazurilor.

Mulți dintre ei, erau lipsiți complectamente de monede umflătoare.

Pe începuturile lor, clădite cu forțări enorme, pline de suferință, doarea sângerândă a sufletului zbuciumat de gânduri cu orizonturi largi, s'au instalat antropofagii civilizației, disprețuind efortul, râzându-și de cinste și caritate, tratând o țară întreagă drept naivă. Naivă, pentrucă nația, mulțimea aceia de necăjiți, ce-și târăsc trofeele cântate în momente de lirism electoral, în noroiul pasivității, într'un ritm de dezolabilă inactivitate stăpâniți doar de un singur gând: așteptare și răbdare. Dar până când?

O națiune întreagă se vede astăzi, într'o țară cântată de poeți, pentru frumusețea ei, ducându-și pe drumuri glodoase, calvarul, pregătit de o guvernare anemică.

Trage după ea zdrențele fâlfâitoare în vânt, ca un stindard al durerei. In colibele țăranului, s'a instalat hidra lipsei și-a foamei.

Progeniturilor, cari au văzut lumina, nu le poți stabili un loc în clasificarea zoologică. Niște spectre înfiorătoare, peste cari apasă blestemul zilei, ei fiind ispășitorii nevinovați ai indolenței.

Munții poartă aur, iar fii lor își cersesc bucata de pâne, din poartă în poartă, purtând pe drumuri mândria națională...

Alecu Russo, într-ba odinioară pentruce țara lui este așa de tristă, când dela Dumnezeu i s'a dat frumusetea și bogăția și fii voinici, cari s'o apere?

Pentruce dar și-acum, în aceiași țară, bate vântul sărăciei și-al durerii? Nu este ea înzestrată ca și pe vremea lui Alecu Russo?!

Pentruce? Pentrucă a fost învățată să rabde prea mult și să ierte tot așa. Dar oare până când se va abuza de bunătatea noastră?

Până când?

Toate au un sfârșit; unul frumos ca un apus de soare, altul furtunos, ca năruirea unei stânci.

Țara aceasta, socotită ca un drept al politicianilor de meserie, va ridica capul, fioroasă ca Simunul deșerturilor și-atunci... cine va scăpa?

Spiritul reacționar, lâncezit de răbdare, o să fie mai groaznic, în ultimul efort pe care-l va face. Or să se prefacă atunci în cenușă, tot ceiace s'a clădit pe minciună și fraude.

N'avem icoane vii în istoria popoarelor. Noi ne-am obișnuit să credem, că nu se poate petrece așa ceva într'o țară agricolă.

Just, însă paharul e plin și-o singură picătură, va face să se verse tot noianul de suferinți, tot râul de lacrimi al răbdării și lipsei.

Timpul o să schimbe tactica.

Să se dea adevărata valoare fiecăruia, spre a nu se mai face experințe tâmpite, pe spinarea unei țări întregi.

Locuitorii ei nu sunt nici iepuri, nici șoarecii; sunt oameni ce cugetă, și dacă a stat într'o pasivitate condamnabilă, fără să tragă la răspundere pe intrușii politici, pentru jaful făcut, e că așteptaseră să fie îndeplinite făgăduelile. N'au văzut însă nimic, ci numai minciună și farsorie de panoramă.

Dar îndată ce au văzut că saltimbacii politicei, tind să facă din țară o șandrama, pentru scamatoriile lor, înșelându-le credința, vor pune mâna, dând pierzării pe scamatori.

N'așteptați vremea aceea, fiindcă se poate să fie rău. Nu va fi scăpare nici în pântecele mamei iar greșelile făcute cu intenție sau fără intenție, or să-și plătească tributul în pretoriul națiuni.

Și grea e judecata poporului.

Teofil Diamandi

Din păcatele unei proaste gospodării comunale

Șease ateliere ale Municipiului Oradea au dispărut fără urmă

Am scris și la începutul anului trecut despre dispariția atelierelor Municipiului Oradea, când am cerut, să se dea un comunicat despre soarta celor **șease ateliere, să știe și cetățenii ce s'a făcut cu averea comunală de câteva milioane lei valoare, care o reprezentau fostele ateliere comunale, cari erau înzestrate — după cât suntem informați — cu instalațiuni moderne și ar fi putut ocupa de pildă și în prezent, când șomajul ia proporții și în Bihor, circa 200 meseriași și tot atâția muncitori.**

Dună cele scrise de noi, d. dr. Romul Pop, membru în comisia interimară a orașului și conducător principal al secției economice, ne-a răspuns: că nu are nici o cunoștință de cele petrecute mai 'nainte în gospodăria comunală — și avea dreptate' fiind nouvenit la primărie — dar, ne promitea: că va cerceta cazul și că la timp ne va comunica și rezultatul cercetărilor, adică unde și în ce situație se găsesc fostele atelierе comunale.

Este cert, că urmărirea dispărutelor — ca în basme — atelierе, necesită timp îndelungat și d. Romul Pop, mai are și alte multe lucrări de rezolvat în calitatea demnității ce ocupă în comisia interimară; însă, după un an de așteptare, credem: că avem dreptul a cere din nou să se facă odată lumină, pentru a nu se așterne definitiv praful uitării și peste **o atât de importantă chestiune, cum e cea a atelierelor comunale, cari, repetăm încăodată: valorau mai multe milioane de lei și în nici un caz, nu se se poate și nu trebuie să se tragă și peste dânsa mușamaua, cum s'a mai întâmplat în alte ocaziuni, oricari ar fi interesele unora sau ale altora.**

Deocamdată, n'aducem nici un fel de acuzație nimănuia. Nu precizăm altceva decât: *că la vremurile, când primăria trebuie să se îngrijească de șomerii rămași pradă foametei, împreună cu familiile lor, dă din colț în colț și nu știe de unde să scoată atâta bănet, să poată veni eficace în ajutorul celor lipsiți de hrană și de un băț în sobă, pe gerul cumplit, ce s'a abătut și asupra orașului nostru; atelierele comunale ar fi ajutat mult la rezolvirea înțeleaptă a problemei, ce survine regulat de câțiva ani, în timpul iernii.*

Dar, dacă d. dr. *Romul Pop*, n'o fi reușit a pătrunde perfect chestiunea atelierelor municipiului, este în schimb la primărie nu alt om, care, credem, că nu are nici un interes a mușamaliza aventuroasa afacere a atelierelor comunale și care este imposibil să nu cunoască în ce stadiu se găsește chestiunea, în întreaga ei evoluție. Această persoană, e d. Mihai Popa, șeful de serviciu al secției economice. D-sa trebuie să vorbească tot ce știe, pentru a nu risca să fie bănuit că tolerează a se lăsa pierdută o avere comunală — deci și cetățenească — de mai multe milioane de lei.

De astădată, fără discuție, nu vom mai aștepta un an de zile rezultatul; fiindcă a fost destul timp pentru orice fel de cercetări.

Adevărul, oricât de crud ar fi, trebuie să iasă la iveală; iar, cei vinovați, să-și ia plata fiecare după fapte.

Rep.

Șomaj și șomeri

Stomacul gol — este știut — e cel mai prost sfetnic al individului. Prin acest mod de a spune, se subliniază actele disperate la care trece mai tot insul din cauza foamei. E mare lucru și trebue să îi un supraom, a te putea dispensa chiar de strictul necesar, mulțumindu-te, — mai cu seamă în ce privește hrana — și cu puțin, sau îndurând și lipsa pentru a nu ceda, pentru a rămânea în adevărata accepție a cuvântului: om. Dar, pentru a întruni omul și această mare calitate: abținerea, în primul rând i se cere și o mare putere de voință care nu poate fi decât rezultanta unei sănătăți exemplare, a unei constituții fizice și intelectuale de bronz.

Aceste calități și acest autoregim de demnitate se poate întâlni la intelectual. El, muncind în mai puțină măsură fizicește, poate învinge mai ușor animalul care trăiește în fiecare individ.

La proletarul manual se schimbă, diametral logica. Munca ce o prestează continuu fiind în cea mai mare măsură de ordin fizic, corpul său se istovește în mult mai mare măsură ca la intelectual, și în același grad, în mod automat își reclamă regenerarea forțelor. Altfel se irosește definitiv și refuză, lipsit de vlagă fiind, a mai executa orice acțiune.

Concomitent cu drepturile la viață ce și le reclamă orice trup cu un stomac hămesit de foame — în chip cu totul violent decât cel hrănit la vreme — se înăsprește și spiritul, se întunecă și raționamentul, mai cu osebire când flămânzii au prilejul a întâlni la tot pasul indivizi îmbuibați, din a căror risipă dânșii ar putea duce o viață satisfăcătoare cu toți ai lor laolaltă.

De aci se naște și revolta sufletească, care comprimă apoi ura de clasă.

Acestea sunt adevăruri crude, pe cari ar trebui să le cunoască și să țină seamă de dânsele și cei ce dau ocazie ca suferința să fie și mai amarnică, prin conduita lor, cum și cei cari au misiunea a se îngriji de soarta celor lipsiți și a păzi ordinea; din moment ce armonia între diferite straturi sociale nu există și astfel cum e zămislită societatea în timpurile de față nu e nici o nădejde că poate surveni curând.

Datoria celor cari și-au asumat și răspunderea unei liniști perfecte lăuntrice a țării, pentru ca ea să poată merge înainte pe calea progresului către care tinește, nu este numai aceea de a reprima prin baionetă sau cu mitraliera dezordinele ci, să ia, înaintea măsurilor represive pe cele preventive. Or, pentru a preîntâmpina excesele, se impune a înlătura cauzele cari le determină.

Pentru rezolvirea rațională a oricărei probleme — cum e și cea a șomajului e necesar mai întâi a o studia serios, pentrucă soluționarea superficială — dacă se poate spune că aceasta este o satisfacere a oricărei chestiuni — dă totdeauna rezultate efemere.

Luăm de exemplu stadiul șomajului din Bihor, care — este foarte just — are și o latură de proveniență depe urma crizei mondiale, nu numai a celei din țara noastra, sau din regiune; însă, tot așa de adevărat este că proporțiile luate de șomajul din acest județ au rezultat și din pricina altor cauze locale, între cari ocupă locul de frunte: nepriceperea celor chemați a soluționa o asemenea dificilă problemă.

Totuș, dacă numai unii dintre numeroșii „bineintenționați" cari au bătut monedă din interesul — cu care s'au lăudat — că'l poartă muncitorilor, s'ar fi străduit nu cu cine știe ce eforturi, să-l soluționeze în mod practic, șomajul din Bihor, de n'ar fi dispărut complet, în tot cazul, n'ar fi numărat atâția lipsiți de lucru, deci și de posibilitatea de-așî hrăni familiile și pe dânșii.

Bihorul este bogat în multiple și deosebit de valoroase minereuri, metale și piatră — excelând în deosebi marmura neagră și colorată dela Vășcău, — cari bogății imense exploatate și cu participarea Statului, pe lângă faptul că ar fi adus noui venituri visteriei țării, ar fi putut ocupa în întreprinderile de exploatare și în industriile lor anexe, pe toți șomerii Bihorului, mai rămânând locuri și pentru alți muncitori din alte regiuni.

Ni se va răspunde — poate? — că lipsa de capital este cauza principală care împedică a se realiza un magnific plan de punerea în valoare a zăcămintelor solului și subsolului bihorean și că, zadarnic mai agităm chestiunea.

Realitatea este, însă alta:

Intre deținătorii de capitaluri respectabile, ai Bihorului, sunt și destui români, ba unii pretinși devotați amici ai norodului, însă, nici unul nu voiește să bage capital în întreprinderi ce ar strânge depe drumuri cârdurile de țărani, cari neavând de lucru la ei acasă, fac hamalâc la mari depărtări de familiile lor, rămase în plata lui Dumnezeu.

Și ceeace este profund de rușinos în atitudinea nepatriotică a capitaliștilor români dela Bihor, e faptul riguros exact: că majoritatea celor ce stau nepăsători față de mizeria neagră în care se zbat cei fără de lucru, sunt ridicati din mijlocul țărănimii și al meseriașilor.

Ajunși acum „domni", și-au uitat obârșia, renegând-o.

Nu vrem să fim de loc proroci, dar, astfel cum se precipită evenimentele, orice om cu mintea clară poate întrevedea apropiatele vremuri, când, toți cei ce au stat cu mâinile pe șolduri, vor regreta cumplit atitudinea lor pasivă de azi și zadarnice le vor fi atunci sforțările de a îndrepta ce singuri și-au dărâmat — adică încrederea poporului — căci va fi prea târziu.

C. BIHOREAN

Cetiți și răspândiți:
„ECOUL"
organ de curaj românesc.

O înmormântare clasa I

După confiscarea ziarului „Cuvântul", numerile din 4 și 5 Ianuarie a. c. d. Nae Ionescu, *directorul aceluiaș ziar, în numărul din 8 Ianuarie 1930, a scris un articol intitulat:* „Povestea pe dos a lui Dorian Grey", *un adevărat rechizitoriu la adresa guvernului și în special pentru d. Iuliu Maniu.*

Rândurile tășnite din pana d-lui Nae Ionescu, au o însemnătate deosebită, ele neconstituind o proză de tarabă, fraze comandate de „patron" să lovească în adversarul de altă culoare politică.

Articolul din „Cuvântul" dela 8 Ianuarie 1930, va rămâne o pildă documentară generațiilor viitoare, despre camelionismul politicianilor de azi și va evidenția totodată postulatul presei în actualele timpuri și în lupta de-așî afirma prestigiul ei.

Reproducem aproape în întregime citatul articol, pentru a dovedi și cu această ocazie: cum își tale singuri — vorba românului — craca de sub picioare, actualii guvernanți, încercând să gâtuiască presa.

D. Maniu este față de noi într'o situație ciudată. Ne iubește, și totuș amintirea noastră îi face rău. Ne iubește, pentru că nu se poate sustrage credinței noastre, spiritului nostru de jertfă personală, hotărârii noastre, curajului nostru, statorniciei noastre. Ne iubește pentru că suntem imaginea vie a ceea ce fusese el însuș când nu era la guvern.

Dar pentru acelaș motiv prezența noastră îi face rău. Căci iată, după un an de guvernare în care el își închipuise că va muta munții din loc, noi stăm exact pe aceleași poziții, luptând pentru aceeaș cauză, tot așa de hotăriți, tot așa de iluminați și încrezători în ceeace trebue să vină. Și pe măsură ce profilul nostru se precizează mai acut tăiat pe cerul luptei, d-sa înțelege, că trecut din olo, în lagărul stăpânitorilor, nu numai că nu a realizat nimic din tot ce-i clocotea în suflet dar că se confundă din ce în ce mai mult cu foștii lui dușmani, afundându-se până la pierzanie în smârcurile fără fund ale politicianismului românesc.

Noi românem tineri și senini, de-asupra contingențelor, încrezători în victorie și totuș gata de jertfa supremă; — el îmbătrânește se boțește, se închircește, și se face urât-urât ca omul chinuit de duhurile rele ale neputinței. Suntem portretul tinereții lui avântate și al nădejdilor lui în care încă crede dar pe cari nu le mai poate împlini; — suntem mustrarea vie pe care el măsoară ceas de ceas în trupul lui înaintarea morții.

Dorian Grey, când a priceput, înebunit de groază, cât de adâncă îi era căderea și-a spintecat portretul. Exact în acelaș fel în care d. Maniu — măsurând pe oglinda pe cari noi i-o ținem statornic în față, deosebirea dintre el de ieri și de azi — a dat ordin pentru confiscarea ziarului nostru. Dar peste trupul lui a trecut, nu peste al nostru!

Și în asemenea împrejurări ați voi poate să primim voioși încurajările de luptă și mâinile cari se întind prietenesc deschise? Nu, nu! Hotărirea noastră e mai neștirbită ca ori când. Dar lăsaține întâi vreme să ne îngropăm morții!

Căci ne-a murit un om. Cel mai vrednic și mai curat dintre noi; în David, însemnatul de Dumnezeu, nu am fi crezut mai mult. L'am purtat plin de nădejdi pe brațele noastre, și când i-am socotit ceasul, — l-am trimis dincolo; să învârtească praștia și să și chitească drept în frunte uriașul. Și iată brațele i-au căzut, și de pe zidurile cetății noastre de unde cu mâna streșină ochilor îi urmărim de un an de zile cu inima strânsă, pașii, îl găsim închinător dumnezeului păgânilor.

Știm, la noi e ing și stră... și Dumnezeu e asp... dela fie care din... jertfa ... dării de sine, care e ... mai înțunecată dar și ... povară Știm, dincolo la Filiste... e belșug și sunet de ... pitele sunt mute. ... aceeia l-am trimis pe el, pe... că îl credeam nespus ispitelor. Nu a fost, și iată, acum a murit.

A murit la viață pentru că a înviat la moarte. Să-l îngropăm în sufletele noastre dar încet și lin — ca să nu simtă; a fost al nostru, l-am iubit; dacă s'ar deștepta, și-ar da seama că îngropăm pentru că-l mort. La ce bun? Ar fi dureroasă mai mare încă decât a lui.

Iar după ce va ajunge la ... coți sub pânza sufletului, acolo unde nici o larmă nu mai trunde. Să sune din nou trâmbițele de luptă! **Nae Ionescu**

Dacă d. Maniu, a reușit a face să-și piardă sprijinul „Cuvântului", se poate trage încă concluzia efectelor ce vor decurge din acest eveniment capital pentru guvernarea d-sale.

Din moment ce și ziarul „Cuvântul" trece pe poziție, se pot număra cu preciziune zilele cari le mai are de trăit guvernul.

Cât e de hărțuită presa în această țară, viitorul cel mai neîntârziat va dovedi din nou și cu prisosință că presa, este într'adevăr o putere și în Statul nostru și nu o ficțiune.

Presa a adus la putere pe ... dul național-țărănesc și tot ... îl va îngropa cu aceiaș pompa.

Miroase a țărână...

Fie-i țărâna ușoară!...

Conferința dela Haga

Atmosfera se menține favorabilă României

Guvernul a primit pe ziua de Luni rapoarte telegrafice din partea delegației române dela Haga asupra stadiului conferinței reparațiilor.

Din rapoarte reese că situația țării noastre la conferință este din cele mai bune.

Atmosfera creată la Paris în sânul conferinței reparațiilor orientale, se menține și la Haga în favoarea drepturilor revendicate ale României.

D. Iuliu Maniu a trimis delegaților noștri noui instrucțiuni asupra atitudinii viitoare.

Regulamentul legii administrative a fost elaborat

Ministerul de Interne a terminat elaborarea regulamentului de aplicare a legii pentru organizarea administrației locale.

Regulamentul conține nu mai puțin decât 1341 articole, adică mai mult decât îndoitul articolelor din lege.

Inovația acestui regulament constă în aceea că tratează materia, pe capitole, astfel cum este împărțită și în lege.

D. ministru Ed. Mirto a revăzut proectul de regulament, care va fi trimis Consiliului legislativ pentru a-și da avizul.

Muzeul universal al tiparului

De dr. A. Ruppel, directorul Muzeului „Gutenberg" din Maienția

Din partea d-lui dr. A Ruppel, directorul Muzeului „Gutenberg" din Maiența, am primit, cu rugămintea de a publica următorul istoric apel pentru muzeul său.

Către anul 1445 avu loc la Mayence, un eveniment de o importanță universală, care trebui să schimbe fața lumei. Evenimentul constă în simplu fapt, că Ioan Gensfleisch, numit și Gutenberg, cetățean din Mayence, inventă — servindu-se de caractere mobile confecționate din metal topit — arta de a înmulți cu o repeziciune uimitoare și într'un număr aproape nelimitat, manuscrisele, cari până la această epocă, nu erau accesibile decât pentru un număr limitat de oameni.

Prin invențiunea aceasta, știința lumei, devine proprietatea întregei omeniri.

Ceiace n'a putut face descoperirea Americei și reforma lui Luther făcu invențiunea lui Gutenberg, schimbând cu totul înfățișarea timpului său și resfrângându-se apoi asupra desvoltării tuturor domeniilor vieții omenești din epoca modernă.

Invențiunea sa avu o influență decisivă asupra gândirei, personalității, științei și artei, economiei și technicei, contribuind la drumul către progres.

Dacă cineva merită numele de „Părintele timpurilor moderne" acesta nu e nici Christopher Columb, nici Martin Luther, ci numai Ioan Gutenberg, deoarece numai geniului acestuia se datorește *progresul* ce deosebește evul modern de cel mediu.

Fără geniala invențiune a acestui mare cetățean al Mayenceului, noi n'am fi ceiace suntem astăzi.

Omenirea știe ce datorește acestui om. Pentru aceasta îi oferă fiecare omagiile sale, ori decâteori se iveste ocazia.

Numeroase monumente i s'a ridicat, ca amintire, măreței sale invențiuni. In 1900, cu ocazia a cinci sute de ani dela nașterea sa, avură loc serbări fără pereche. La fel în 1940, la aniversarea al cincelui centenar al invenției sale, omagiile pe cari lumea le va oferi acestui mare binefăcător al ei, nu vor fi mai puțin mărețe.

Ca să se creeze însă un moment viu și demn, pentru acest genius nemuritor, s'a fondat în 1901, la Mayence, „Muzeul Gutenberg".

Acest muzeu, are drept scop, colecționarea a tot ceiace servește de mărturie mărei invențiuni făcută de Gutenberg; vrea însă în același timp să strângă, să examineze, să expună și să publice și ceiace se referă la istoria imprimeriei, în toate țările civilizate din lume.

Programul muselui, era deci dela înființarea lui internațional, pentrucă opera sa nu se mărginește numai asupra lui Gutenberg, ci ea atinge și toate celelalte imprimerii ale lumei; nu se oprește la un număr limitat de țări, ci se resfrânge asupra tuturor țărilor; se întinde asupra întregei istorii a imprimeriei dela Gutenberg și până în zilele noastre, îmbrățișând toate procedeele tipografice.

Cu acest program, Muzeul Gutenberg, pretindo să fie muzeul universal al imprimeriei, sau cel puțin vrea să ajungă.

La început, muzeul universal, s'a deschis la Mayence, într'o casă, numită „Zum Gutenberg", în care s'a născut, marele inventator puțin timp înainte de 1400.

Mayenc-ul fu cel care-i ajută marea sa invențiune. Mayenc-ul făcu în 1445, *prima* imprimare tipografică din *Europa* cu „fragmentul ultimei judecăți". Tot Mayen-cul fu *cel care* creie dela 1452 până la 1455, capo-d'opera imprimeriei *din* toate timpurile: Biblia în 42 rânduri.

In Mayence este înmormântat. La Mayence a fost cinstit, cu toată râvna și în tot timpul, geniul lui Gutenberg. Tot aici s'a ridicat monumentul său cel mai măreț, pe care marele Thorwaldsen l'a creiat pentru Gutenberg. Acesta-i Mayenc-ul, lucrează pentru muzeul Gutenberg, mai bine de 25 ani, spre a fi și ajunge, casa paternă a toturor imprimeriilor din lumea întreagă.

Acestea sunt rațiunamentele pentru cari Mayenc-ul e locul predestinat ca să întocmească acest muzeu, al cărui scop este de-a evidenția arta lui Gutenberg, dela originea sa până la perfecțiunea din zilele noastre.

Mayence este orașul natal al artei tipografice.

Cu toate că s'a imprimat în Asia, când Gutenberg, era copil, prin ajutorul aramei, conținând cuvinte întregi, deși câțiva apără teoria, că Laurenz Janson Coster de Haarlem, a inventat caracterele de metal, înaintea lui Gutenberg, totuși toți savanții și toate națiunile civilizate, sunt de acord de-a recunoaște că imprimeria inventată în Mayence, e cea care a cucerit globul.

Iată pentru ce, oricine se numește discipol al lui Gutenberg și care datorește existența sa artei acestui geniu, nu va trebui să esite atunci când se lucrează la păzirea casei sale paterne, când se ajută la întreținerea și mărirea muzeului Gutenberg, în onoarea părintelui comun al tuturor imprimeriilor.

Muzeul Gutenberg, trebuie să

(Urmare în pagina 2-a)

Caleidoscop

Sunt poate puțini, cei cari știu ce număr de suflete, hrănește pământul răbdător.

Iată după ultimele statistici, numărul tuturor locuitorilor depe glob, împărțit pe continente:

Asia are 690 milioane,
America de Nord 295 milioane,
America de Sud 65 milioane,
Africa 130 milioane și
Australia 31 miilioane,

ceiace face peste tot 1537 milioane, cărora pământul le oferă existența, în afară de sutele de mii de animale necuvântătoare.

•

Intreaga omenire, după felul climei, obiceiuri și rase, își are credința ei, consfințită prin datini și rituri, cari se transmit apoi din generație în generație, cu ajutorul cărților sau tradiției.

Fiecare creștin știe că întreaga sa credință este închegată în dogmele lăsate de Christ, păstrate până azi în Noul Testament, iar cele cu privire la venirea Sa, scrise în Vechiul Testament, formând ambele *Biblia*, sau *cartea cărților*.

Afară însă de Biblie sau Sfânta Scriptură, cum i se mai zice, mai există încă, un număr de cărți sfinte, în cari *dogmele* altor popoare necreștine.

Așa avem:

1. Cartea sfântă a tuturor celor ce cred în *Mahomed*, numită *Coran* sau Alcoran, tradusă și în limba Română de Dr. Isopescu.

2. *Avesta*, atribuită zeului Melo-Perșilor, *Zoroastru*, înfățișând textele sau cărțile sfinte ale Perșilor vechi.

3. *Edassele*, o adunare de tradiții mitologice și legende Scandinave.

4. *Kingsele*, denumind totalitatea cărților sfinte, desvoltate de filozofii asiatic *Confucius*.

5. *Tripikatatele*, sau cărțile secre ale religiei Budismului din India, tratând despre doctrina Budismului.

6. *Vedasele* unde se scrie despre credința Hindușilor, tot din Asia.

Sunt păstrate din cele mai vechi timpuri.

•

Toată lumea e doritoare de aur.

Prin el se poate avea totul, nesocotind răul pe care-l produce altora.

Cu aurul s'a distrus statele, cu el s'a conrupt nevinovății, prin el s'a adus discordia; totuși e metalul cel mai simpatic, ceiace face să lucească ochii celor care-i privesc culoarea ca focul.

Cel mai mult aur îl are Statele-Unite, din America, care se evaluează în mijlociu la 836 milioane lire sterline, adică cam peste 600 miliarde în monedă Românească.

După Statele-Unite, urmează Anglia, posedând 232,000.000 lire sterline sau 162 miliarde lei.

Japonia și Spania, au un stoc de aur, ce trece peste peste 100.000.000 lire sterline; Italia are aproape 70 milioane; iar Germania și Argentinia câte 90 milioane.

România, Belgia, Polonia, Brazilia și Chili, are între 10 și 30 milioane lire sterline aur.

Cu toate că este aur atât de mult în lume, totuși nimeni nu se simte fericit.

Concluzia: nu banii fac fericirea ci voia bună și mulțumirea morală.

Marele Turneu al Teatrului Carabuș

Direcțiunea C. Tănase

Cu cel mai formidabil succes Bucureștean

Miss Revista

Revistă în 2 acte și 22 tablouri de N. Vlădoianu și N. Constantinescu.

Mare montare.

Fast, costume, decoruri.

Personalul artistic:

D-nele: Natalița Pavelescu, Violeta Ionescu, Lizica Petescu, Rozzi-Rozzi și d-nii: C. Tănase, Giugaru-Sandy-Huși, Dan Demetrescu, Milică Milian, I. Lorenț, Jean Angelescu, Al. Giovani, Burcuș, etc. etc.

MARE BALET — 60 BALERINE

Celebrul număr excentric

AGAR & JOUNG

Dela Teatrul Casino de Paris

Erupția Vezuviului

Extraordinară realizare electrică

In pauze va concerta „Radio Philips".

Această revistă s'a jucat în București de 80 de ori cu un succes nemaipomenit.

Cea mai mare montare ce s'a văzut până în prezent în țară.

Orchestră proprie sub conducerea d-lui Ben-Horris.

ITINERARIU
pentru Ardeal și Banat

Caransebeș: Marți, 28 Ianuarie; Lugoj: Miercuri, 29 Ianuarie; Reșița: Joi, 30 Ianuarie; Oravița: Vineri, 31 Ianuarie; Timișoara: Sâmbătă 1 și Duminică 2 Februarie; Arad: Luni 3 și Marți 4 Februarie; *Oradea: Miercuri 5 și Joi 6 Februarie;* Satu-Mare: Vineri, 7 Februarie; Baia-Mare: Sâmbătă, 8 Februarie; Dej: Duminică, 9 Februarie; Bistrița: Luni, 10 Februarie; Cluj: Marți 11 și Miercuri 12 Februarie; Turda: Joi, 13 Februarie; Trg.-Mureș: Vineri, 14 Februarie; Sibiu: Sâmbătă 15 și Duminică 16 Februarie; Alba-Iulia: Luni, 17 Februarie; Mediaș: Miercuri 19 Februarie; Sighișoara: Joi 20 Februarie și Brașov: Vineri 21 Februarie.

Legi promulgate

Prin Monitorul Oficial din 3 Ianuarie 1930 au fost promulgate, următoarele legi:

Legea pentru interpretarea unor dispoziții din legea pentru organizarea ministerelor din 2 August 1929;

— Legea pentru modificarea art. 16, 22, 117, 133, 134, 135 și 142 și a tabelei litera C din legea pentru organizarea poliției generale a Statului;

Legea pentru organizarea comitetului central și comitetelor locale de revizuire;

— Legea pentru modificarea unor dispoziții din legea pentru organizarea și funcționarea consiliului legislativ;

— Legea pentru modificarea unor dispoziții din legea pentru organizarea judecătorească;

— Legea pentru desființarea Cooperativei militare.

Vizitați marele magazin

LUCA P. NICULESCU

Succesor

THOMA IVANOVICI

ORADEA

B-dul Regele Ferdinand No. 11

Sosindu-ne un mare transport de mărfuri, am pus în vânzare:

Molino . . .	dela	28 lei mtr.
Șifon pt. albituri .		32 „ „
Karton (Stambă) .		38 „ „
Barchet		40 „ „
Zefir pt. cămăși .		48 „ „
Pături groase pentru internate .		400 lei buc.
Plăpumi		600 „ „
Pânză pt. cearceafuri de pat, 140 cm. lățime		110 lei mtr.
Pânză pt. cearceafuri de plăpumi 160, 180 și 200 cm. lățime		150 „ „
Teniss-flanel (Finel)		35 „ „
Stofe bărbătești de lână		300 „ „
Pânză de casă dela		32 „ „
Pânză pt. saltele dela		80 „ „
Fețe de mese dela		100 „ „
Șervele de masă dela		38 lei buc.
Șervete pt. pahare dela		28 „ „
Cuverturi albe de pichet dela . . .		300 „ „
Cuverturi de pichet diferite culori dela		300 „ „
Pânză de iută, 100 ctm. lățime dela .		45 lei mtr.
Pânză de iută, 140 lățime dela . . .		55 „ „
Basmale (cârpe) de lână dela		120 lei buc.
Basmale (cârpe) de ață dela		25 „ „
Batiste dela . . .		9 „ „
Prețuri, 65 ctm. lățime dela		110 lei mtr.
Prețuri 90 ctm. lățime dela		140 „ „

La fel și celelalte articole se vând cu prețuri extrem de reduse.

Benzină ușoară

pentru automobile se găsește la automatul

din dosul teatrului

Serviciu permanent!

Proprietar:

Florian Bențea.

Vărsitoria, spălătoria și curățătoria chimică

Ladislau Szabó

Fondată în 1890. — Curăță și văpsește frumos. — Fabrica: Str. Take Ionescu 1. — Filiala: Bul. Reg. Ferdinand 2, Oradea

Unde se mănâncă bine și eftin?

La

Restaurantul Casei Naționale

Bulevardul Regele Ferdinand No. 11, Oradea

Antreprenor:

ȘTEFAN KRAJCSIK

Băuturi fine străine și indigene!

BOIAUA DE ARDEI (PAPRICA)

IMPERIAL

fiind pură și măcinată numai din ardei nobili selecționați, este cea mai delicioasă. - Adresa fabricei: „Imperial" Str. Minelor No. 83. Oradea.

ȘTIRI ȘI FAPTE

Din partea Direcțiunii regionale P. T. T. Oradea, primim următoarele:

„Intrucât repartiția sumelor înscrise în bugetul general al Statului pe anul 1930, nu a fost încă făcută, autorităților exterioare. Direcția Generală P. T. T. a dispus ca în cursul lunei Ianuarie, a. c. oficiile poștale să elibereze la cererea formală a autorităților, timbre speciale pe credit, contra unei chitanțe netimbrate, în dublu exemplar, semnată de șeful autorității respective, urmând ca această chitanță să poarte același număr de cont, care s'a stribuit autorităților pentru telegramele și convorbirile telefonice acreditate.

Mesageriile prezentate de autorități, — pentru a nu suferi întârzieri, — vor fi primite de oficii în luna Ianuarie a. c. și taxate în creditare de taxe, până ce autoritățile exterioare vor primi dispoziții.

Adresa Direcțiunii P. T. T. Oradea cu care ni s'a transmis cele de mai sus, poartă Nr. 169 din 4 Ianuarie a. c. și-am primit-o abea în ziua de 6 Ianuarie a. c.

Oare, tot din cauza lipsei de fonduri sau de timbre poștale, o adresă cu caracter urgent, chiar a P. T. T.-ului, a făcut 2 zile din str. Episcopul Ciorogariu — pe care se află direcțiunea regională P. T. T. — și până în a patra strada: Nicolae Iiga, unde este redacția noastră?...

•

Și pentru că veni vorba de „anumite curiozități" dela P. T. T. să mai precizăm și alte „originalități" cari merită a fi relevate.

Pe ziua de 1 Ianuarie 1930, între alți slujbași cari au fost scoși la pensie, se găsesc și 6 factori: 4 români și 2 unguri.

Românilor, nu le-a spus nimenea, cu ocazia încunoștințării că a au fost scoși la pensie, nici: „dute mai încolo"... în timp ce cei doui factori au fost decorați.

O fi adevărat: că, românul e obligat să și facă datoria cu multă abnegație în slujba țării sale fără a condiționa serviciile ce aduce Statului de vre-o recompensă, căci atuncea scade valoarea devotamentului ce prestează și că, recompensarea minoritarilor leali în funcțiunile ce ocupă în statul adoptiv, au rațiunea lor pildulloare; însă nu e mai puțin adevărat, că, atunci când cei din fruntea instituției se poartă față de unii cu dragoste de mumă, iar față de ceilalți, ca ocluma... scade moralul celor rămași să ducă și mai departe carul statului pe umerii lor.

Dar, maniera, adoptată de conducătorii supremi ai P. T. T.-ului față de slujbașii săi, e vitregă și față de funcționarii superiori, nu numai față de cei mici.

Principiile de echitate de cari sunt călăuziți — de sigur! — i-au determinat să se poarte după zeci de ani de zile de serviciu cu funcționarii ce i-au dat peste bord, cum nu procedează cineva nici cu un argat, când îl concediază...

Să dăm un exemplu:

Tot pe ziua de 1 Ianuarie a. c. au fost scoși la pensie între funcționarii superiori și directorul regional: d. Chișiu, diriginți: Păunescu și Andrievici și alții:

Că a procedat bine sau rău, scoțându-i și pe acești funcționari de carieră acum la pensie, este o altă chestiune ce n-o mai discutăm, din moment ce așa fiind obiceiul pământului și actualul guvern având încă mulți partizani de plasat, trebuia să se asigure de locuri vacante...

Ceeace vrem să remarcăm este altceva.

Și celor trei slujbași cu calitate de conducători, la fel, le-a venit pur și simplu telegrama cu stilul lapidar: „pe ziua de 1 Ianuarie ați fost scos la pensie?... și atât. Nimenea un le-a spus măcar un „mulțumesc" sau: „mergeți sănătoși la vetrele noastre și odihniți-vă, că ați dat Statului, tot ceeace ați putut, atât cât o putut stoarce din viața voastra, în decursul deceniilor în cari l-ați servit".

Acest sistem inaugurat la P. T.T. și poate și la celelalte instituții de temeile ale statului, decând cu „vremurile și oamenii noui", mai are și încă o latură extrem de interesantă.

Funcționarii cu rol de conducere scoși la pensie, până vor fi aduși „partizanii" și deși pe brazdă să nu dea cumva căruța în șeanț, pe aceiași dată a scoaterii la pensie, au fost angajați mai departe în slujbă, cu contracte. Nu însă în proporțiile contractului dlui Vidrighin. Oficianții superiori, fie ei diriginți sau chiar directori, nu sunt specialiști... Monopolul în această ța ă îl au numai d. Vidrighin și alți „specialiști" de specialitatea dsale...

Foștilor conducători ai subunităților poștale și ținuți mai departe în slujbă ca niște „răi necesari"... li s'au dat contracte numai pe câte o lună...

Înțelegeți dece e vorba:

Cum pretinde câte un gălăgios săi de dea ce i s'a promis, pleacă îndată dela București: o nouă depeșe cu stil telegrafic — că deaceea e poștă! — „și dlui cutare nu i se mai prelungește contractul dela zi'nții"... și partizanul își ia în primire ciolanul. Simplu, ca bună ziua.

Iată dece ni-i dragă atât de mult democrația reformatorilor, ce-au să fericească țara aceasta până într'atâta, ca nici poveste n'are să mai rămână de apucăturile „celor vechi.."

•

„Ecoul" apare Miercurea și Sîmbăta, seare la orele 18

Prețul abonamentelor este următorul:

Pe un an: 400 lei.
Pe șase luni: 250 lei.
Pe trei luni 150 lei.

Pentru autorități, bănci, cluburi, cafenele și alte întreprinderi: lei 1500 anual.

In streinătate dublu. Anunciuri și reclame după tarif.

Bursa din Cluj a început să funcționeze

La Cluj a început activitatea nouei burse de valori și efecte precum și aceia de mărfuri.

Localul bursei este în palatul Camerei de comerț.

Conducerea burselor este următoarea:

Bursa de valori și efecte: președinte, Ionel Comșa, directorul general al Băncei Centrale din Cluj.

Vice-președinte: Bertalan Hargitay, directorul general al Băncei Ardeleana.

Secretarul bursei: I. Caciula.

Membrii: Dr. M. Barbely, directorul sucursalei Bancet Marmorosch.

I. Peculea, directorul filialei Băncei Albina.

I. Gherman și

Dr. Iosif Sebestyen.

Conducerea bursei de mărfuri: președinte, G. Romanovici, secretarul general al Sfatului Negustoresc.

Vice-președinte: D. Sigismund Gaal.

Secretar: Alexandru Tatoy.

Membrii: D. Pascu, Ludovic Ungar, Sever Pop și Samuel Heller, comerciant de cereale.

Inceputul de activitate e pur formal. Activitatea reală vă începe peste câteva zile.

N. L.

Aperitive delicioase, calde și reci, în condițiuni higenice excelente, se pot lua numai la

Bufetul-Automat

și

RESTAURANT á lá FOURCHETTE

Piața Regina Maria Nr. 3.

Proprietar: **AL. VAIDA,** fost antreprenor al hotelului și cafenelei „Palace".

Vinuri „STIRBEY" și „DEALUL ZORILOR".
Lichioruri „ZWACK" și cognac „MARTY".

Mersul autobuselor pe liniile: Beliu-Tinca-Oradea și retur, Oradea-Sălard-Marghita și retur.

Beliu-Tinca-Oradea

Plecarea	*Sosirea*
Beliu, orele: 6	Oradea, orele: 9
Tinca, orele: 7	Oradea, orele: 8.45
Tinca, orele: 13.30	Oradea, orele: 15
Tinca, orele: 15.30	Oradea, orele: 17
Oradea, orele: 11	Tinca, orele: 13.30
Oradea, orele: 17	Tinca, orele: 18.30
Tinca, orele: 18.40	Beliu, orele: 20.30

Oradea-Sălard-Marghita

Oradea, orele: 10	Sălard, orele: 11
Sălard, orele: 11.10	Marghita, orele: 12.30
Oradea, orele: 18	Sălard, orele: 19.20
Sălard, orele: 19.30	Marghita, orele: 20.30
Oradea, orele: 19	Sălard, orele: 20.30
Sălard, orele: 20 40	Marghita, orele 21.30

Marghita-Sălard-Oradea

Marghita, orele: 6	Oradea, orele: 9.30
Marghita, orele: 7	Oradea, orele: 10.30
Sălard, orele: 7	Oradea, orele: 8.30
Marghita, orele: 13	Sălard, orele: 14.30
Sălard, orele: 14.40	Oradea, orele: 15.30

Căile ferate au goane disponi

Normalizarea transp

Din rapoartele primi direcțiunea generală CFR că aproape toate mărf scrise până la 31 D 1929 au fost transport ferate având mari disp de vagoane, dela 1 1930, orice cote sau v la încărcare, pentru exp stinete exportului, total în normal. Comerțul tiria pot deci încăr soate mărfurile pe co preda la CFR.

MICA PUBLICI

Pentru înlesnirea publicu comercianților: **3 Lei** cu minimum 10 cuvi

Birou în centru, etaj, cu chirie până la lunar, se caută a se închi diat. A se adresa la ga

Caut în centrul o sau două camere bine cu bucătărie și baie, i parată. Ofer chirie bu adresa la gazetă.

De vânzare jumătate construită, are mere subsol și 2 ca tru servitori locuibile pentru 2 automobile pentru 6 cai. Introdu electrică și apeduct de pomi fructiferi. P are o suprafață de 90 e situată lângă gară l tri de tramvai. Se vin convenabil din cauza din acest oraș și even cu înlesniri de plată. A resa la gazetă.

Vizitați mare eleganu

Salon de încăl

al d-lui

Alexandru

Oradea, B-dul Reg nand 2. (Edificiul colț Str. Prițul C

Lucrează după modelele noui: încălțăminte fină pt. doamne bărbați și co turi de reclamă.

Cetiți și răspândiți:

„ECO

organ de curaj ro

Accesorii, cauciucu

și orice fel de piese de automo

se găsesc de vânzare cu p cele mai convenabile la

ANDRIKSKA ȘI ROZENB

Garajul Telefon 209

ORADEA

Mag Telefo

Benzină și uleiuri!

CROITORIA ȘI CEAPRĂZĂRIA MILITARĂ
ORADEA, STR. GENERAL MOȘOIU No. 18

DUMITRU N. COC

EXECUTĂ ARTISTIC ORICE COMENZI
ULTIMELE JURNALE CU PRETURI MODE

devie „Templul gloriei, din orașul Mayence, pentru cei mai mare fiu ai său, depozitul central și internațional, pentru toate produsele imprimeriei, al mașinelor și uneltelor de imprimare; centrul științific al tuturor operelor despre istoria imprimeriei în toate țările; locul, unde fiecare discipol al marelui maiestru, va putea să găsească noutăți însuflețitoare, pentru lucrul său. Așa că muzeul va servi la onoarea și profitul imprimatorilor."

Fondat în 1900 la Mayence, cu ocazia aniversării a cinci sute de de ani, dela nașterea lui Gutenberg, Museul fu inaugurat în Palatul Electoral dela Sf. Ioan în 1901. In 1912, museul se instală în ieatajul prim al Bibliotecei publice din Mayence, dar în curând, locul acesta numai fu îndestulător pentru muzeu. Primii 25 ani, fură închinați la mărirea mărirea parterului, coridorul dela antresolul și sala bibliotecei museului Gutenberg, care a fost mutată în altă parte.

Se ajunse a se instala o imitațiune exactă a unui atelier tipografic din timpul lui Gutenberg. O mare publicațiune jubiliară se scrise de 78 dintre cei mai faimoși savanți și practicieni, ai artei de-a imprima, din toate țările lumei.

Această mare publicațiune jubiliară este urmată dela 1926 de către „Anuarele Gutenberg" publicate de „Societatea Gutenberg" din Mayence.

Trebue să admitem, că muzeul a făcut deja un pas mare către scopul, explicat mai sus.

Intențiunea de-a ajunge museul universal al imprimeriei este aprobată și ajutată nu numai de orașul Mayence, dar și de autoții internaționale din ultimii ani, au cerut și primit anuarul „Museului Gutenberg".

La „Pressa" din Cologne, două imprimerii cu caractere turnate din 1450 și 1722, au fost puse în activitate. Iar în acest timp, se poate vedea la expoziția „Ibero-americană" din Sevilla, atelierul reconstruit de „Gutenberg" — cari aparțineau muzeului.

Orașul Mayence, este în curs de-a face să se restaureze pentru mărirea muzeului, frumoasa și vechea casă patriciană, numită „Zum Römischen Kaiser", situată la colțul venerabilei Catedrale. Pe lângă aceasta, orașul are intențiunea să doneze mai târziu, muzeului, frumoasa casă numită „König von England". Când se vor organiza expozițiunile muzeului în aceste clădiri, faptul va fi în așa măsură, încât să mulțumească gustul cel mai pretențios, Desvoltarea technicei imprimeriei va fi arătată mai amănunțit decât până astăzi.

Mai departe un atelier din timpul lui Gutenberg, se va instala imprimeriilor din secolii: 18, 19 și 20 precum și o papetărie a secolului al 15-lea.

S'au dat până acum, deja mai multe presse vechi. Celelalte donațiuni sunt de așteptat.

Orașul Mayence, leagănul imprimeriei, și încă câteva alte orașe, cari au o importanță specială pentru imprimerie, va reprezenta pe fiecare națiune din lume, printr'una sau mai multe săli, în cari se va demonstra printr'o manieră demnă și estetică, istoria imprimeriei din țara sa.

Astfel desvoltarea „Museului Gutenberg" a făcut deja un progres frumos.

Este de dorit și sperat, că raționilor, în rândurile discipolilor lui Gutenberg, pentru cari mai ales a fost creiat muzeul.

Pe lângă aceasta, este de nădăjduit, ca organizațiunile imprimatorilor din diferite țări, dintre cari câteva s'au distins deja prin daruri generoase, — vor stipula în statutele lor un paragraf, prin care acest avans al lor, muzeului din Mayence, să constitue unul din primele scopori ale organizațiunilor.

Atunci fără îndoială că, națiunile civilizate și guvernele lor, nu vor esita de-a ajuta „Muzeul Gutenberg" căutând să expună aici, tot ceiace se referă la istoria imprimeriei din țara lor.

Publicațiunea jubiliară din 1925, a fost prezentată la toți șefii de Stat în persoană, prin ambasadorii și trimiși lor la Berlin.

In scopul întreținerii museului „Societatea Gutenberg".

Ea a publicat cele mai importante studii, relative la istoria imprimeriei, cari au apărut de câtva timp.

Societatea, în urma multor donațiuni generoase, este în stare de-a oferi membrilor săi, contra unei cotizațiuni anuale de 4 Dollari, niște publicațiuni prețioase, ce valorează mai mult de 3 ori, decât această sumă.

Societatea Gutenberg este deci, față de membrii săi, un donator generos. Apoi, fără de anuarele „Gutenberg" ce apar anual la Sf. Ioan, membrii mai primesc în fiecare an, mai multe studii mici, despre chestiunile speciale în istoria imprimeriei. Marile publicațiuni ale societății Gutenberg, cărora le datorește reputațiunea sa științifică și internațională, dar cari au fost întrerupte în timpul inflației, — au găsit deja conti-

tatorul imprimerial, să uite tablourile „Gutenberg".

Insă cine datorește pânea sa imprimeriei și se simte discipol al marelui maestru, va ajute museul ce poartă lui Gutenberg, punându poziția sa, mașinele, sate și cele puse la

Va trebui să-i trimită cele vechi și cele no de-a imprima, și va de-ai ajuta într'un fe contribuind la cheltu fac spre desăvârșir museu universal.

Fiecare dar, va p donatorului, și prin numele donatorului pentru totdeauna de muritor al lui Gutenb

Cine se gândește